

Mal o fe lo bisbe d'Urgel

Mal fet va fer el bisbe d'Urgell

I

Mal o fe lo bisbe d'Urgel
car me devedet ses raison;
e menti, que non ac sagel
del arqibisbe, ni-l saub bon,
ans o fe per son mal talen,
a lei de fol e de cogul;
e sai que per mon parlamen
perdet tres cavals e un mul.
Meils gardera corneill'esqerra,
q'e l los perdet com badaul;
e s'aissi-ls laiss'anar ses guerra,
de dos en dos, lo bais el cul.
Q'eu non sai tan fals coronat,
clerge ni prior ni abat;
qe, si postat agues en terra,
dos ans a non tengra bisbat:
tant s'es malamen chapdelat!

II

A tort ten crossa ni anel,
ni chanta messa ni sermon,
q'el non a coillos en la pel,
so-m dis Guillems de Tarascon.
Bors'a fluissa, plena de ven,
.
qe li bruig paron estrumen
c'aia fait Davit o Saul.
Car'a de volt e nas de serra,
del lignage de Nadaul.
Miell o fe Augiers que, part Berra,
s'anet combatr'ab Caraul,
qe no faiz vos, en renegat,
fals, de Deu partit, no-fezat,
qe tenez la leig d'En Balterra,
d'un fals Sarazin renegat
c'a tant hom fotut e fregat.

Berguedà, Guillem de. *Les poesies del trobador Guillem de Berguedà*. Per Martí de Riquer. Quaderns Crema 1996 Pàg160-164